

Sygn. akt IV K 178/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Aneta Obszyńska - Małocha

Protokolant Aleksy Beśka

przy udziale prokuratora Anna Sieradzka - Kośla

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 r.

sprawy B. O. syna W. i A. z domu G. urodzonego (...) w R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 1152/06 za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 maja 2006 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 30 grudnia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 26 sierpnia 2006 r., 27 sierpnia 2006 r. i 28 sierpnia 2006 r. oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócono skazanemu okres odbywania zarządzonej do wykonania kary pozbawienia wolności o 50 (pięćdziesiąt) dni co odpowiadało uiszczony przez skazanego liczbie stawek dziennych;
2. Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 191 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 października 2009 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 05 listopada 2009 r. i 06 listopada 2009 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 23 października 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 150/11 za czyn z art. 284 § 3 k.k. popełniony w okresie od 04 lutego 2011 r. do daty bliżej nieustalonej do dnia 17 lutego 2011 r. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
4. Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 2221/10 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 maja 2007 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 §

1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie w dniach od 27 listopada 2010 r. do 29 listopada 2010 r.;

5. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 219/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 lutego 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06 lutego 2011 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 sierpnia 2013 r. umorzono skazanemu karę grzywnę w kwocie 20 (dwudziestu) złotych

orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wobec skazanego B. O. na podstawie wyroków opisanych w punktach 2. w zakresie czynu popełnionego w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. oraz 4. i wymierza skazanemu karę łączną 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego B. O. w punkcie I. wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu:

- ze sprawy o sygn. akt VIII K 836/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 05 listopada 2009 r. do 06 listopada 2009 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 116 (stu szesnastu) stawek dziennych,

- ze sprawy o sygn. akt VIII K 2221/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 27 listopada 2010 r. do 29 listopada 2010 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 94 (dziewięćdziesięciu czterech) stawek dziennych,

uznając karę łączną grzywny za wykonaną w całości;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wobec skazanego B. O. na podstawie wyroków opisanych w punktach 3. oraz 5. i wymierza skazanemu karę łączną 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego B. O. w punkcie III. wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu:

- ze sprawy o sygn. akt VIII K 150/11 karę grzywny uiszczoną w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 219/11 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06 lutego 2011 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 58 (pięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych,

uznając karę łączną grzywny za wykonaną w całości;

V. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punktach II. oraz IV., a nieobjęte wyrokiem łącznym, ulegają odrębnemu wykonaniu;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroku opisanego w punkcie 1. oraz 2. w zakresie czynu popełnionego w dniu 31 października 2009 r.;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

VIII. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 178/14

UZASADNIENIE

Skazany B. O. złożył wniosek (k. 2-3) o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie, w oparciu o zasadę pełnej absorpcji kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 1152/06 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 219/11. Następnie skazany złożył kolejny wniosek (k. 5) i wskazał, że we wniosku o wydanie wyroku łącznego błędnie wskazał sygnaturę jednej ze spraw jednostkowych i wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 1152/06 oraz Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego Sąd podejmuje nie tylko czynności wnioskowane przez stronę, ale także z urzędu. Sąd ma obowiązek orzec karę łączną gdy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tj. co do wszystkich kar podlegających łączeniu, niezależnie od tego, które z nich są objęte wnioskiem. Analiza danych o karalności skazanego B. O. wskazuje, że był on pięciokrotnie karany.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 1152/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 maja 2006 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 30 grudnia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 26 sierpnia 2006 r., 27 sierpnia 2006 r. i 28 sierpnia 2006 r. oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócono skazanemu okres odbywania zarządzonej do wykonania kary pozbawienia wolności o 50 (pięćdziesiąt) dni co odpowiadało uiszczony przez skazanego liczbie stawek dziennych.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 191 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 października 2009 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 05 listopada 2009 r. i 06 listopada 2009 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 23 października 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 150/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 284 § 3

k.k. popełniony w okresie od 04 lutego 2011 r. do daty bliżej nieustalonej do dnia 17 lutego 2011 r. karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Czwartym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 2221/10. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 maja 2007 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie w dniach od 27 listopada 2010 r. do 29 listopada 2010 r.

Ostatnim wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 219/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 lutego 2011 r. karę 1 (jednego) roku pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06 lutego 2011 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 sierpnia 2013 r. umorzono skazanemu karę grzywnę w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

B. O. jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie średnie, przed osadzeniem podejmował prace dorywcze, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności od maja 2013 r. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako poprawne. B. O. nie był karany dyscyplinarnie, był trzykrotnie nagradzany nagrodą regulaminową, dobrze zaadaptował się w warunkach izolacji penitencjarnej. Skazany utrzymuje kontakt zewnętrzny z najbliższą rodziną. B. O. w grupie współosadzonych funkcjonuje właściwie, nie jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej w stosunku do przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, nie stwarza sytuacji konfliktowych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany od 04 marca 2014 r. jest nieodpłatnie zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej w Fundacji (...), obowiązki wynikające z zatrudnienia realizuje w sposób właściwy. B. O. chętnie angażuje się do prac porządkowych w oddziale mieszkalnym. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania, zadania z niego wynikające wykonuje w sposób zadowalający. B. O. uczestniczył w programie wspomagającym proces resocjalizacji: „(...)”. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego skazany prawidłowo realizuje obowiązki wynikające z kodeksu karnego wykonawczego oraz regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności.

Należy przy tym wskazać, że skazany we wniosku o wydanie wyroku łącznego wskazał, że dopuszczał się kradzieży ponieważ chciał mieć modne rzeczy i ubrania, gdyż nie było go na nie stać, nie mógł znaleźć pracy, nie chciał również brać pieniędzy od rodziców, gdyż pieniądze zarobione przez rodziców były przeznaczone na jedzenie oraz lekarstwa dla chorej siostry. Nadto skazany wskazał, że zrozumiał że lepiej żyć skromnie i uczciwie niż kraść, być dobrze ubranym i spędzać czas za kratami wskazał również, że bardzo żałuje tego co zrobił.

Podstawą do ustalenia przez Sąd powyższego stanu faktycznego stały się następujące ujawnione dowody:

z akt sprawy o sygnaturze II K 1152/06: k. 117-118 wyrok z dnia 03 kwietnia 2007 r., z akt dłużnika 263/07: k. 2 karta dłużnika, k. 9-19 dowody wpłat; z akt sprawy o sygnaturze VIII K 836/10: k. 101 wyrok z dnia 16 września 2010 r., z akt dłużnika 1943/10: k. 10-23 dowody wpłat, k. 2 karta dłużnika, z akt sprawy o sygnaturze Wp 663/12: k. 62 postanowienie z dnia 23 października 2012 r., obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze VIII K 150/11: k. 55 wyrok z dnia 18 kwietnia 2011 r., z akt dłużnika 786/11: karta dłużnika, dowód wpłaty; z akt sprawy o sygnaturze VIII K

2221/10: k. 244 wyrok z dnia 07 czerwca 2011 r., z akt dłużnika 1045/11: karta dłużnika, dowód wpłaty; z akt sprawy o sygnaturze IV K 219/11: k. 76-77 wyrok z dnia 15 marca 2012 r., z akt dłużnika 559/12: k. 1 karta dłużnika, k. 21-25 dowody wpłaty, k. 31 postanowienie z dnia 07 sierpnia 2013 r.; z akt sprawy o sygnaturze IV K 178/14: k. 2-3, 5 wnioski skazanego, k. 23-24 opinia o skazanym z danymi z (...), k. 31-34 karta karna, k. 45 postanowienie z dnia 30 grudnia 2011 r., k. 48 opinia o skazanym, k. 52 dane z (...).

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W przedmiotowej sprawie powyższe warunki zostały spełnione częściowo. Art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 1152/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 maja 2006 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 30 grudnia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 26 sierpnia 2006 r., 27 sierpnia 2006 r. i 28 sierpnia 2006 r. oraz na podstawie art. 71 § 2 k.k. skrócono skazanemu okres odbywania zarządzonej do wykonania kary pozbawienia wolności o 50 (pięćdziesiąt) dni co odpowiadało uiszczony przez skazanego liczbie stawek dziennych. Skazany przed wydaniem ww. wyroku nie popełnił żadnego przestępstwa, zaś czyny, których się następnie dopuścił i za które został skazany kolejnymi wyrokami popełnił odpowiednio: w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r., 31 października 2009 r., w okresie od 04 lutego 2011 r. do daty bliżej nieustalonej do dnia 17 lutego 2011 r., 18 maja 2007 r., 06 lutego 2011 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu w sprawie o sygn. akt II K 1152/06, tj. po dniu 03 kwietnia 2007 r. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego co do omawianego wyroku określonych w art. 85 k.k., wobec czego, stosownie do treści art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 03 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 1152/06.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 191 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 października 2009 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 05 listopada 2009 r. i 06 listopada 2009 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 23 października 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w dniu 18 maja 2007 r. czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 2221/10 na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny

w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie w dniach od 27 listopada 2010 r. do 29 listopada 2010 r.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary grzywny, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami za które zostały orzeczone wobec skazanego kary grzywny zostały popełnione odpowiednio: w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. oraz 18 maja 2007 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10, tj. przed dniem 16 września 2010 r. Orzeczone ww. wyrokami kary grzywny są zaś karami podlegającymi łączeniu jako kary tego samego rodzaju. Należy również wskazać, że Sąd rozważał również możliwość połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych ww. wyrokami. Jednak co do wyżej opisanych wyroków Sąd uznał, że brak jest warunków do wydania wyroku łącznego, chociaż przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10 skazany dopuścił się popełnienia w dniu 18 maja 2007 r. czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 2221/10 na karę 2 (dwóch) lat pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat. Należy wskazać, że w pierwszej omawianych spraw orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonanie zostało prawomocnie zarządzone. Natomiast w drugiej orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, że nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, gdyż art. 89 § 1a k.k. stanowiący, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem Sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, jako przepis który wszedł w życie po dokonaniu wyżej opisanych występów nie może być zastosowany wobec skazanego z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje Sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Zastosowanie bowiem art. 89 § 1a k.k. pogarszałoby sytuację skazanego wpływając na orzeczenie wobec niego kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wyższym wymiarze niż dotychczas. Przy tym zastosowanie art. 89 § 1 k.k., który umożliwia w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, po zastosowaniu zasady absorpcji, nie jest zasadne w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak przesłanek wymienionych w art. 69 § 1 i 2 k.k., których zaistnienie jest konieczne do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skazany jak wynika z analizy danych o karalności był pięciokrotnie karany, wykazuje lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego popełniając kolejne przestępstwa o wysokiej szkodliwości społecznej, wymierzone w istotne dobra chronione prawem, tj. mienie, własności, życie i zdrowie czy wolność. Powyższe wskazuje, że brak jest warunków wskazanych w dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. umożliwiających zastosowanie zasady absorpcji i warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej. Niebagatelne znacznie dla oceny podstaw do ewentualnego rozważania warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej jest to, że jedna z kar podlegających łączeniu, była karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Skazany nie wykorzystał dobrodziejstwa tej instytucji i stworzył warunki do zarządzenia wykonania tej kary. Ponowne zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolność w realiach niniejszej sprawy nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10 w zakresie czynu popełnionego w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. oraz Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 2221/10. Przy czym w ocenie Sądu brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych ww. wyrokami, wobec czego Sąd, stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 16 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10 w zakresie czynu popełnionego w dniu 31 października 2009 r. Sąd umorzył postępowanie w wyżej wskazanym zakresie z uwagi na fakt, że wyrokiem w sprawie o sygn. akt VIII K

836/10 za pierwszy czyn popełniony w nocy z 30 października 2009 r. na 31 października 2009 r. orzeczono wobec skazanego karę grzywny oraz pozbawienia wolności, natomiast za drugi czyn popełniony w dniu 31 października 2009 r. orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności. Z uwagi na fakt, że kara grzywny orzeczona za pierwszy z czynów została objęta wyrokiem łącznym, Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej za drugi z czynów wobec braku przesłanek umożliwiających wydanie wyroku łącznego.

Pozostałe czyny, za które B. O. został następnie skazany, zostały przez niego popełnione: w okresie od 04 lutego 2011 r. do daty bliżej nieustalonej do dnia 17 lutego 2011 r. oraz 06 lutego 2011 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu w sprawie o sygn. akt VIII K 836/10, tj. po dniu 16 września 2010 r., zatem nie mogą zostać objęte karą łączną z omawianym wyrokiem wobec braku przesłanek wyszczególnionych w art. 85 k.k. warunkujących wydanie wyroku łącznego.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec B. O., był wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 150/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 284 § 3 k.k. popełniony w okresie od 04 lutego 2011 r. do daty bliżej nieustalonej do dnia 17 lutego 2011 r. karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w dniu 06 lutego 2011 r. czynu z art. 278 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV K 219/11 na karę 1 (jednego) roku pozbawiania wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06 lutego 2011 r., a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 07 sierpnia 2013 r. umorzono skazanemu karę grzywnę w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary grzywny, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio: w okresie od 04 lutego 2011 r. do daty bliżej nieustalonej do dnia 17 lutego 2011 r. oraz 06 lutego 2011 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu w sprawie o sygn. akt VIII K 150/11, tj. przed dniem 18 kwietnia 2011 r. Orzeczone ww. wyrokami kary grzywny są zaś karami podlegającymi łączeniu jako kary tego samego rodzaju.

Przy czym z uwagi na orzeczenie kary pozbawienia wolności tylko w jednej z omawianych spraw nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary pozbawienia wolności z karą grzywny.

Główną ideą leżącą u podstaw orzekania kary łącznej jest konieczność takiego połączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia ich w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Niemniej decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na realizację celów kary, w tym jej celów prewencyjnych – generalnych i indywidualnych. Zdaniem Sądu orzeczone przedmiotowym wyrokiem łącznym kary łączne grzywny uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary, o których mowa w art. 53 k.k.

Orzekając kary łączne grzywny wobec skazanego B. O. w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako poprawne. B. O. nie był karany dyscyplinarnie, był trzykrotnie nagradzany nagrodą regulaminową, dobrze zaadoptował się w warunkach izolacji penitencjarnej. B. O. w grupie współosadzonych funkcjonuje właściwie, nie jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej w stosunku do przełożonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, nie stwarza sytuacji konfliktowych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany od 04 marca 2014 r. jest nieodpłatnie zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej w Fundacji (...), obowiązki wynikające z zatrudnienia realizuje

w sposób właściwy. Sąd miał również na uwadze, że skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania, zadania z niego wynikające wykonuje w sposób zadowalający. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego skazany prawidłowo realizuje obowiązki wynikające z kodeksu karnego wykonawczego oraz regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. Należy również wskazać, że Sąd miał na uwadze, że skazany bardzo żałuje tego co zrobił, jednakże w ocenie Sąd dopuszczanie się kradzieży po to aby mieć coś modnego, jak wskazał sam skazany oraz brak pieniędzy na zakup modnych rzeczy nie stanowią podstawy do orzeczenia kar łącznych w niższym wymiarze, na powyższe nie pozwala w szczególności wielokrotna karalność skazanego. Biorąc powyższe pod uwagę nie można uznać, że postawa skazanego w trakcie odbywania kary winna wpływać na jego łagodne potraktowanie. Przy tym analiza karalności skazanego nie pozwala na zastosowanie przy wymiarze kar łącznych zasady absorpcji lub asperacji.

Wymierzając kary łączne grzywny Sąd zastosował zasadę kumulacji kar, albowiem skazany, który jest osobą młodą, był pięciokrotnie karany, za sześć przestępstw, w tym czterokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu i dwukrotnie przestępstwa wyczerpującego znamiona tego samego przepisu, tj. art. 278 § 1 k.k. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni znacznego okresu czasu od 14 maja 2006 r. do 17 lutego 2011 r. Zdaniem Sądu skazany, mimo uprzednich skazań, popełniał kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt II K 1152/06 oraz VIII K 836/10, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. W ocenie Sądu negatywne zachowania B. O. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność, życie, zdrowie czy wolność. Należy wskazać, że przestępstwa, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, które zostały objęte wyrokiem łącznym w przedmiotowej sprawie w pkt I. zostały popełnione przez skazanego na przestrzeni znacznego okresu czasu od 18 maja 2007 r. do 31 października 2009 r., przy tym czyny te były skierowane w dobra poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, życie i zdrowie. Natomiast czyny, za które orzeczono wobec skazanego kary grzywny podlegające łączeniu, które zostały objęte wyrokiem łącznym w przedmiotowej sprawie w pkt III. zostały popełnione przez skazanego na przestrzeni bardzo krótkiego okresu czasu od 04 lutego 2011 r. do 17 lutego 2011 r., skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia dwóch przestępstw, a czyny te należały do przestępstw tego samego rodzaju, tj. przeciwko mieniu. W ocenie Sądu prowadzone postępowania i orzekane kary nie spełniły celów prewencji indywidualnej wobec skazanego, a brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Zdaniem Sądu powyższe skutkuje uznaniem, że negatywne zachowania B. O. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego, tym bardziej, że skazany jest osobą młodą był pięciokrotnie karany. W ocenie Sądu zarówno sposób działania skazanego, jak i motywy jakie nim kierowały, tj. chęć posiadania czegoś modnego, a także brak wglądu w sytuację osób pokrzywdzonych nie pozwalają na zastosowanie wobec skazanego przy wymiarze kar łącznych zasady absorpcji czy też asperacji.

Ustalając wymiar kar łącznych grzywny Sąd określił najniższą przewidzianą ustawą wysokość stawki dziennej grzywny wobec tego, że skazany obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej zatem nie byłby w stanie uiścić kary grzywny w wyższym wymiarze stawki dziennej.

Należy również wskazać, że czynu, za który B. O. został skazany wyrokiem wydanym w sprawie VIII K 2221/10, dopuścił się w bardzo krótkim okresie, bo niewiele ponad miesiąc, od wydania pierwszego wyroku skazującego, tj. od wydania wyroku w sprawie II K 1152/06. Przypomnieć należy, że tym wyrokiem orzeczone wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Popełnienie kolejnego przestępstwa i to naruszającego tożsame dobro prawne, a nadto skierowane jeszcze przeciwko kolejnemu dobru, świadczy o poczuciu bezkarności skazanego, o jego lekceważącym stosunku do orzeczonej kary. Orzeczenie kary łącznej grzywny w mniejszym wymiarze stanowiłoby swoistą premię dla skazanego, wynikającą z faktu popełnienia kolejnego przestępstwa. Jeśli zaś chodzi o karę łączną grzywny orzeczoną w pkt III wyroku to również i w tym zakresie Sąd nie znalazł uzasadnienia dla orzeczenia kary łącznej w niższym wymiarze. Otóż, po wydaniu wyroku w sprawie VIII

K 836/10, gdzie i tym razem zastosowano dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, skazany w bardzo krótkim, bo niespełna pięciomiesięcznym, popełnia kolejne przestępstwa przeciwko mieniu. Okoliczność, że czyny, za które kary jednostkowe stanowiły podstawę do orzeczenia kary łącznej, popełnione zostały w bardzo krótkim odstępie czasowym, w realiach niniejszej sprawy nie uzasadniają innego ukształtowania wymiary kary łącznej, od tego przyjętego w niniejszym wyroku. W tym kontekście należy uznać, że orzeczenie wobec skazanego łagodniejszych kar łącznych w przedmiotowej sprawie pozostawałoby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowane kary jak orzeczone przedmiotowym wyrokiem wpłyną na skazanego wychowawczo i spowodują zmianę dotychczasowego sposobu życia, w tym przede wszystkim zapobiegnie ponownemu popełnianiu przez B. O. przestępstw. W materialnym wymiarze uświadomią skazanemu nieopłacalności naruszania porządku prawnego.

Kara łączna nie powinna pogarszać sytuacji skazanego, jednakże nie może być ona swoistą premią wynikającą z faktu popełnienia przez niego większej ilości przestępstw przed wydaniem pierwszego wyroku i prowadzić do zupełnej rezygnacji z niektórych, prawomocnie orzeczonych, kar. W przedmiotowej sprawie zasadne w ocenie Sądu jest zastosowanie zasady kumulacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych będących sumą kar jednostkowych orzeczonych w stosunku do skazanego.

W doktrynie podkreśla się, iż kara łączna powinna być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania sprawcy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, jednakże trzeba mieć na uwadze to, aby z reguły była ona mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Podyktowane jest to humanitarnym miarkowaniem kary, wyznaczonym z jednej strony przez wagę popełnionej wielości przestępstw, z drugiej zaś strony przez interes skazanego, którego bardzo dolegliwa kara może zdegradować fizycznie, psychicznie, finansowo i społecznie. W konsekwencji oznacza to, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym nie musi być ukształtowana przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, lecz może być niższa od sumy poszczególnych kar pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie jednak Sąd nie dopatrył się istnienia przesłanki skutkującej zastosowaniem wobec skazanego innej zasady niż zasada kumulacji. Nie sposób bowiem przyjąć, że przy orzekaniu co do czynów o których mowa Sąd nie zastosowałby zasady kumulacji. Na powyższe wskazują wyżej wymienione przesłanki, w tym przede wszystkim wielokrotna karalność skazanego, w tym za występkę podobne.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanemu B. O. w przedmiotowym wyroku kar łącznych grzywny zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i uiszczony kary grzywny w następujący sposób:

- na poczet wymierzonej wobec skazanego B. O. w punkcie I. wyroku kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu: ze sprawy o sygn. akt VIII K 836/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 05 listopada 2009 r. do 06 listopada 2009 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 116 (stu szesnastu) stawek dziennych oraz ze sprawy o sygn. akt VIII K 2221/10 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 27 listopada 2010 r. do 29 listopada 2010 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 94 (dziewięćdziesięciu czterech) stawek dziennych, uznając karę łączną grzywny za wykonaną w całości;
- na poczet wymierzonej wobec skazanego B. O. w punkcie III. wyroku kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu: ze sprawy o sygn. akt VIII K 150/11 karę grzywny uiszczoną w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych oraz ze sprawy o sygn. akt IV K 219/11 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06 lutego 2011 r. oraz karę grzywny uiszczoną w wysokości 58 (pięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych, uznając karę łączną grzywny za wykonaną w całości.

Stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu, a nie objęte wyrokiem łącznym jako nie podlegające połączeniu, ulegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał obrońcy skazanego wynagrodzenie za nieopłaconą obronę udzieloną skazanemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na to, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej. Wobec powyższego koszty te Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.